

STS de 10 de març de 2022, recurs 4145/2020

Garanties dels aspirants en la presentació telemàtica de sol·licituds de participació en processos selectius (accés al text de la sentència)

Una aspirant a ingressar a l'Administració **va utilitzar el procediment d'inscripció a les proves selectives en format electrònic**. En fer-ho, un cop abonada la taxa i completat el formulari, va gravar la sol·licitud. El sistema va **generar un rebut amb codi de barres en què es llegia "la vostra sol·licitud s'ha cursat amb èxit"**. Tot i això, no va presentar la sol·licitud d'acord amb les opcions establertes a la base 3a, per la qual cosa **va ser exclosa en "no constar sol·licitud al seu nom"**. La interessada va recórrer, sent desestimades les seves pretensions tant seu administrativa com judicial en primera instància pel TSJ. Però **el TS anul·la la sentència d'instància**, responent a la següent qüestió d'interès cassacional objectiu:

"Si l'article 71 LRJCA [Ley 30/1992] -de redacció similar a l'article 68 Llei 39/2015- resulta d'aplicació en els supòsits de presentacions telemàtiques no finalitzades, de manera que no es pugui tenir per decaigut en el dret al sol·licitant sense previ requeriment d'esmena."

Acudint a argumentacions ja sostingudes en sentències recents sobre aquesta mateixa qüestió, del 2021, **el TS estima el recurs i declara el dret de la recurrent a que se li doni un termini de 10 dies per esmenar** la manca de signatura electrònica i registre de la seva sol·licitud per participar en el procés selectiu. L'Alt Tribunal sosté el següent:

- El deure de donar un termini de 10 dies per a l'esmena de sol·licituds que hagin omès "la signatura o acreditació d'autenticitat", segons el vigent art. 66.1 de la *Ley 39/2015*, està expressament previst a l'art. 68 del mateix cos legal.
- **La vigent legislació de procediment administratiu ja ha estat concebuda per a l'anomenada "administració electrònica"**. Seria difícil argumentar que la previsió legal del caràcter esmenable de l'omissió de signatura de les sol·licituds no és aplicable a les presentades electrònicament. Això és igualment vàlid per a altres omissions que afecten l'acreditació de l'autenticitat de la voluntat del sol·licitant, com ara el pas final de validar el formulari i enviar-lo electrònicament.
- **La Ley 30/1992 va ser elaborada en un altre context cultural i històric. Tot i això, la previsió del seu art. 71 és similar a la recollida al vigent art. 68 de la Ley 39/2015**, per no esmentar que la interpretació de l'antiga norma a fets esdevinguts a la segona dècada del segle XXI ha de tenir en compte la realitat social, com exigeix l'art. 3 del *Código Civil*. **En aquell moment, la signatura electrònica era legalment signatura** a efectes de sol·licituds presentades a l'Administració.
- Es van seguir tots els passos menys el darrer i consta el pagament de la taxa, l'emplenament del formulari i que es va gravar la sol·licitud. **Precisament el fet de no signar ni registrar electrònicament ens aboca al supòsit de fet de la norma per a l'emplaçament durant 10 dies per esmenar**.
- **L'Administració no es pot escudar en com està dissenyat el programa informàtic per eludir el compliment dels seus deures davant de particulars, ni per erosionar les garanties del procediment administratiu**. Encara més, va conèixer –o va poder conèixer– que la interessada va pagar la taxa. Fins i tot

acceptant, a efectes d'argumentació, que no sigui tècnicament possible rebre informació sobre tots els passos fets per aquells que han accedit al programa informàtic, **l'Administració ha de donar la possibilitat d'esmena quan l'interessat reacciona a la seva exclusió.**

- Així mateix, **que hi hagués una alternativa** de presentació (sistema tradicional) **no justifica que es deixin d'aplicar les garanties del procediment administratiu.**